

1

2014
10. årgang

Fjæreposten

Min båt er så liten, og havet så stort...

Et «nytt kull» har vært på dåpsskole i Fjære og Fevik kirker, og fått høre bibelfortellingen om Jesus som var på båttur med disiplene, da det ble storm – som Jesus måtte stilne... Det stormer på «det store havet» idag også, og det er ikke bare den harde kjerne som er med i båten... Men Jesus er fortsatt ombord...

«Min båt er så liten, og havet så stort» – vi smiler av barnesangen... Syng den til endes da: «men Jesus har grepet min hånd. Når han styrer båten så går det så bra, på veien til himelens land.» Barnlig formulert, javel, men det forringer ikke sannheten i den enkle teksten, også for voksne. Det skorter ikke på stormer og uvær i voksnes liv heller. Og vi trenger alle å bli «tatt i handa» fra tid til annen – og oftere...

Jeg falt for Eline Nathalie Lervold sin tegning (forsiden). Det er to ting den unge kunstner har fått inn i tegningen som setter tankene i sving.

1: Alle er glade! Ingen er redde. Jesus er stor og tydelig tilstede, og det er bare en liten knott som ligger, og han er sikkert syk...

2: Flokken har vokst! De tolv er blitt til atten, og til og med en biskop i lilla bispeskjorte er med, og holder seg nær Jesus. Det viktigste er at hun har fått med seg at Jesus-tilhengerne er blitt flere... Båder herfra og derfra...

Jeg husker et fyndord som gikk igjen på julepakkene på min barndoms juletreffest over alle juletreffester: «Å være menneske er et kall stort nok». Det kan likne på Kjerkegaard uten at det stemmer helt — nå var det ikke alt som stemte i den store tenkers liv heller... Og hos hvem gjør det vel det — når det kommer til stykke. Skal vi være ærlige, og det skal vi jo, er det vel flere situasjoner enn vi umiddelbart vil innrømme (så var vi altså ikke helt ærlige likevel — der ser du!) at vi noen og enhver av oss kan kjenne på at båten er liten og havet i overkant stort... Når vi ikke strekker til som vi burde og ville, når vi blir usikre framfor valg som må tas, når frykten kommer snikende. Når mitt engasjement synes ubetydelig i den store sammenhengen. Når jeg ikke blir sett og hørt, eller når oppgaven synes å være nummeret for stor.

Når målsettingene blir i fjerneste laget, må en bryte ned og dele opp, til en kommer ned på et plan hvor det er råd å utrette noe. Jeg liker Terjes ønske (les artikkelen 8-11) om å kunne sitte ned med en palestinsk bror og ta en prat over en kopp te. Og ta det derfra. Alle fornuftige byggmestere begynner nedenfra. Selv om jeg forsøkte noe liknende i Jerusalem, og oppdaget akkurat i tide at jeg hadde med en reinhekle falsk piller og kjeltring å gjøre... At «en fremmed er en venn du ikke har møtt» gjelder fremdeles. Fred er summen av alle gode relasjoner mellom mennesker. I det kan alle være med å gi sitt bidrag. Jesus starta med tolv enkle menn og medelevelse, kryssa «alle grenser», og var samtidig både streng og god.

Joda, båten kan synes liten, men den er min, og det er der jeg er. Med Jesus ombord.

Peer Rødal Haugen,
redaktør

neste avis kommer 8. april

REDAKTØR / FORMGIVER / ANNONSER:
Peer Rødal Haugen
epost: redaksjon@peers.no
TELEFON: 99261422

KONTO: Fjæreposten, 2840.31.19581
ADRESSE TIL REDAKSJONEN:
Fjæreposten v/ red. Peer R. Haugen
Krokvn. 16, 4870 Fevik

UTGIVER: Fjære menighetsråd
OPPLAG: 5000, 6. utg. pr år
TRYKK: Agderposten trykk
DISTRIBUSJON: Norpost

www.fjæreposten.no er Fjære menighets nettside. Der finner du nyttig informasjon om menigheten og om arrangementer. I tillegg finner du er også alle tidligere utgaver av Fjærepostens papirutgave fra 2005 og fram til sist utkomne avis.

KONTAKT FJÆRE MENIGHET

Håvard Backe
Kirketjener i Fjære
T: 37 09 11 40

Helge Flaath
Kirketjener i Fjære
T: 37 09 11 40

Ingunn Metveit Olsen
Menighetspedagog
imo@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 18

Kjell Olav Haugen
Kateket
koh@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 16

Kirsti Pedersen Haugen
Musikalsk leder i Fevik
kph@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 17

Eli Anne Haugen
Barne- og ungdomsarb.
eh@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 14

Andrea Maini
Organist i Fjære
am@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 15

Anne Marie Midtbø
Daglig leder
amm@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 13

Helge Spilling
Sokneprest
hs@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 12

Oddvar Tveito
Kapellan
ot@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 09

Ingvild Wangensteen Limm
Barne- og ungdomsarb.
iw@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 14

Adresse: Fjærevn. 185, 4885 Grimstad
Sentralbord: 37 09 01 00 / 37 09 01 13
Fevik kirke: 37 04 82 33 / 37 09 01 06

fra MENIGHETSRADET

• Menighetsrådet melder at brosjyre med informasjon FAST GIVERTJENESTE til Fjære menighets ungdomsarbeid, vil bli distribuert til alle postkasser i sognet. Menighetsrådet saster spesielt på å få opp antallet fast givere. Så vit om at den kommer, se etter den, og tenk gjennom hva nettopp du kan bidra med til dette viktige arbeidet.

• Fjæreposten meldte på slutten av fjoråret at Fjære kirke hadde fått den nye salmeboken til bruk i gudstjensten, men at det foreløpig ikke var midler til å kjøpe til alle kirkene. Nå melder menighetsrådet at det også er kjøpt bøker til Fevik kirke.

fast giveretjeneste

Bli fast giver til Fjære menighet

Det er enkelt og praktisk for deg som giver, og det gir menighetens arbeid blant barn og ungdom nødvendige, faste inntekter.

Du bestemmer

Selvsagt velger du selv hvor ofte og hvor mye du vil gi. For deg som bruker nettbank kan du selv legge inn fast trekk der. Bruker du ikke nettbank kan du henvende deg til banken, og de vil hjelpe deg med å lage til et fast trekk. Du kan også betale med giro. Ønsker du å få tilsendt ferdig utfylte giroer, henvender du deg til menighetskontoret, tlf 37 09 01 13.

Skattefri gave

Alle gaver over kr. 500,- i løpet av et år kan trekkes fra på skatten. Det kan trekkes fra opptil kr. 12000,-. Ved å oppgi personnummer vil vi sørge for at det sendes inn beretning til Skattekontoret om dette.

Kontonummer: 2840.31.19581

Merkes:
Fast givertjeneste, Fjære

Døpte

«La de små barna komme til meg, og hindre dem ikke! For Guds rike tilhører slike som dem. Sannelig, jeg sier dere: Den som ikke tar imot Guds rike slik som et lite barn, skal ikke komme inn i det.»
Og han tok dem inn til seg, la hendene på dem og velsignet dem.

Caroline Bie Egge
Døpt i Fjære kirke 13. oktober

Daniel Alexander Larsen
Døpt i Fjære kirke 13. oktober

Hedda Meisfjordskar
Døpt i Fjære kirke 13. oktober

Jonas Knutson Wickstrøm
Døpt i Fjære kirke 13. oktober

Leander Torjussen
Døpt i Fjære kirke 13. oktober

Lova Johansen
Døpt i Fjære kirke 13. oktober

Talette Rosasen Andersen
Døpt i Fjære kirke 13. oktober

Annabel Nordskog
Døpt i Fjære kirke 8. desember

Gina Thorsen Fosselli
Døpt i Fjære kirke 8. desember

Noah Skretting Fugelsnes
Døpt i Fjære kirke 8. desember

Siren Linea Bomann Johansen
Døpt i Fjære kirke 8. desember

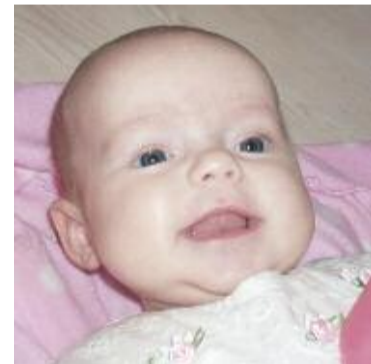
Synnøve Pedersen
Døpt i Fjære kirke 8. desember

Hedda Aakhus-Tveit
Døpt i Fjære kirke 19. januar

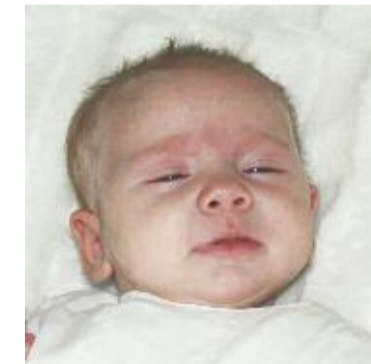
Nataniel Aakhus-Tveit
Døpt i Fjære kirke 19. januar

Julie Hakedal Tveide
Døpt i Fjære kirke 19. januar

Olivia Sodeffjed
Døpt i Fevik kirke 2. februar

Ida Kellén
Døpt i Fjære kirke 2. februar

Olav Matheo Sundsvold Lindstøl
Døpt i Fjære kirke 2. februar

Tara Naomi Bull Harring
Døpt i Fjære kirke 2. februar

sport 1
GRIMSTAD

Storgaten 31 Tel. 370 41400
ÅPENT: Man-Ons 09-17 Tor-Fre 09-19 Lørdag 10-16

Dåpsskole for 6-åringene

BIBEL quiz

1. Byen der Jairus var synagogeforstander, lå ved Gennesaretsjøen. Hva het byen?
1. Nasaret
X. Kapernaum
2. Hebron
- 2 «Alt dere vil at andre skal gjøre mot dere, det skal dere også gjøre mot dem.» Hva kalles dette bibelverset?
1. Den lille bibel
X. Nestekjærlighetsbudet 2. Den gyldne regel
- 3 Hva heter fjellet som ligger like øst for Jerusalem?
1. Oljeberget
X. Hermon
2. Tabor
- 4 Hvem av disse var sønn av Isak?
1. Josef
X. Juda
2. Jakob
- 5 Hva het byen som Jesus vokste opp i?
1. Nasaret
X. Kapernaum
2. Betlehem
- 6 Hvilket ord mangler her: «Gud ser ikke på det som menneskene ser på. Menneskene ser på det ytre, men Herren ser på ...?»
1. hjertet
X. sjelen
2. det indre
- 7 Hvor var Jesus og disiplene på Kristi himmelfartsdag?
1. På tempelplassen
X. I Jerusalem
2. På Oljeberget
- 8 Da Jesus var død, ble han lagt i en grav som tilhørte Josef fra...?
1. Antipatris
X. Ashkalon
2. Arimatea
- 9 Hvor mange kapitler finnes det i Bibelen?
1. 967 kapitler
X. 1189 kapitler
2. 1534 kapitler
- 10 Hvor i Bibelen fortelles det om Sakkeus?
1. I Lukasevangeliet
X. I Hebreerbrevet
2. I Johannesevangeliet

- Svar:
1. X. Kapernaum
 2. X. Nestekjærlighetsbudet 2. Den gyldne regel
 3. X. Hermon
 4. X. Juda
 5. X. Kapernaum
 6. X. sjelen
 7. X. I Jerusalem
 8. X. Ashkalon
 9. X. 1189 kapitler
 10. X. I Lukasevangeliet

f Ingunn Metveit Olsen
tekst & foto

Tyve 5- og 6-åringene har nettopp fullført dåpsskolen i Fjære. Det er ikke så rent lite trosopplæring disse barna har fått i løpet av januar og februar. 6-åringene er en flott aldersgruppe å arbeide med. De er så ivrige og lærevillige, og de fleste gleder seg til å begynne på skolen.

Dåpsskole er for dem som skal begynne på skolen til

høsten, og er et lite intensivkurs i trosopplæring. Barna deltar på to gudstjenester. En gudstjeneste som fungerer som starten på dåpsskolen, hvor 6-åringene får utdelt boka: «Gud og jeg er venner» av Kari Vinje. Og en avsluttende gudstjeneste med utdeling av diplom, og hvor barna deltar med proseksjon, bønner og sanger som vi har øvd på på ettermiddags-samlingen.

På samlingene jobber vi med temaene: Kirken, mitt hus. Gud

ser de små, og fortellingen om Sakkeus. Trygg hos Jesus, og fortellingen om Jesus som stiller stormen. På gudstjenestene fikk de i tillegg høre om å være skapt i Guds bilde, og om Jesus som 12-åring i tempelet.

Barna har latt seg rive med i de spennende fortellingene, og de har også lært mange sanger som er både tøffe og fengende. I tillegg har vi alltid hatt litt tegne-, fargelegge-, klippe-, og limearbeid som passer til bibelfortellingene.

Dåpsskolebarna går i gang med aktivitetene med stor entusiasme. Noen strever med å tegne Jesus, og blir ikke helt fornøyd. Andre er opptatt med at de skal få plass til 12 disipler i båten i tillegg til Jesus. Noen er ikke så opptatt med å tegne så mange, men er ekstra nøye med de disiplene de tegner. Noen tegner hoder, noen bein og armer, og noen har til og med husket på å tegne navne! Men det er tydelig at

de har fått med seg at Jesus sto med begge hendene ut til hver side da han bød vinden og bølgene om å bli stille, slik som han gjør på bilde på veggen foran i Fevik kirke. Eller vi kan tenke oss at han kanskje synger sammen med oss: «Her er det plass til alle, her er en åpen dør, her får du komme inn...»

TÅLMODIGHET OG KJÆRLIGHET

f Ingunn Metveit Olsen
menighetspedagog

«Å rydde i huset mens dine barn fortsatt vokser, er som å måke snø i snøstorm.» skriver Phyllis Diller. Jeg må si at jeg har hatt erfaring med begge deler. Det er nesten umulig å holde huset rent og ryddig med tre barn under ti år. Nå i vinter har det blitt en del snømåking, også i snøstorm. Da erfarte jeg tydelig at det er paralleller mellom snø og rot. Det er til tider strevsomt med barn. Det må det være lov å si, selv om vi elsker dem over alt på jord, og aldri ville vært dem foruten. Det er overfor sine egne barn at man virkelig blir prøvd i sin tålmodighet, og får se at man kanskje ikke er så tålmodig som man trodde man var. Gud er tålmodig. Og kjærligheten er tålmodig, står det i Bibelen. «Kjærligheten utholder alt, tror alt, håper alt, tåler alt. Kjærligheten tar aldri slutt (1. Kor. 13,7-8).» Dette er flotte bibelvers, men de fleste av oss kan vel innimellom kjenne at vi kommer til kort i vår kjærlighet. Kjærligheten er ikke bare en følelse. Det er noe som krever tid og arbeid.

Da Moder Teresa mottok Nobels fredspris, fikk hun spørsmålet: «Hva kan vi gjøre for å skape fred på jorden?» Hennes svar var: «Gå hjem og elsk din familie!» Når vi kjenner oss tappet for kjærlighet, tålmodighet og visdom, kan vi gå til Han som er kjærlighet, tålmodighet og visdom. Det er ikke alltid så lett, men jeg tror Gud vil hjelpe oss, og jeg tror vi vil se frukter av den kjærligheten vi har investert i våre barn (og andre). Og la oss ikke bli trette når vi gjør det gode, for i rette tid skal vi høste, hvis vi bare ikke mister motet (Gal. 6,9).

En gutt fra Napoli arbeidet lange dager i fabrikk, men lengtet etter å bli sanger. Han tok sin første sangtime som 10-åring, men fikk høre av sangpedagogen at: «Du kan ikke synge. Du eier ikke stemme overhodet. Stemmen din høres ut som vinden som hviner mellom trærne!» Guttens mor hadde imidlertid hørt hvilket potensial som lå i sønnens stemme, og oppmuntret ham derfor til å fortsette med å synge. Selv om de var fattige, la hun armene omkring ham og sa: «Kjære gutten min, jeg kommer til å gjøre alt jeg kan for å betale for sangtimene dine.» Morens tålmodighet, tillit og kjærlighet viste seg å være lønnsom. Gutten hennes ble én av verdens mest anerkjente sangere, nemlig Enrico Caruso!

Vi som foreldre er barnas forbilder på godt og vondt. Det er vi som er primærpersonene i våre barns liv, og det er oss de imiterer og etterligner enten vi vil det eller ikke. Det er ikke en liten oppgave å være noens forbilde. Vi kan ikke klare å gjøre alle ting rett, men vi kan prøve å leve «ærlige liv». Kong David var rettfærdig for Gud, står det i Bibelen, og også andre personer blir omtalt som rettfærdige. Det betyr ikke at David gjorde alt riktig hele tiden, men han hadde et ønske om det, og når det gikk galt gikk han til Gud med problemene, og han fikk tilgivelse. Han trodde Gud, og det ble ham til rettfærdighet. «... vær et forbilde for de troende i ord og livsførsel, i kjærlighet, tro og renhet (1. Tim. 4,12).» Foreldre er forbilder for sine barn i tro og livsførsel, særlig gjennom sine handlinger. Hvis mamma og pappa deler med andre, behandler andre mennesker med respekt, viser medfølelse, vil barnet også lære det etter hvert. Dersom mor og/eller far leser i Bibelen, ber og går til nattverd, vil også barnet lære det. Da blir det en naturlig del av livet.

«Du bygde ingen store katedraler som århundrene beundret, men ved en nåde stor ble ditt liv en katedral for Gud.»

BARN OG UNGE

BABYSANG
FMU-huset på mandager (påmelding)

SMÅBARNSSANG 1-6 ÅR
FMU-huset på mandager kl. 10.00

SMÅBARNSTREFF
Vik bedhus fredag kl. 10.00-12.30

SMÅBARNSTREFF
Fevik kirke hver onsdag kl. 10.30

SØNDAGSSKOLE / BS-AGENTENTE
Fevik kirke annenhver søndag kl. 11.00

SØNDAGSSKOLE
Vik bedehus hver søndag kl. 11.00-12.00

TORS DAGSKLUBBEN
Vik bedehus annenhv. torsdag kl. 18.00-19.30

HESNES JENTEFØRENING
Hesnes bedehus annenhv. tirsdag kl. 17.30-19.00

BARNELAGET LIA
Lia bedehus annenhv. onsdag i partallsuker kl. 17.30

ELLE MELLE FEVIK
Elle Melle Mine hver tirsdag i Fevik kirke kl. 17.15
Elle Melle Tween og Joy annenhv. tirsdag kl. 18.15

ALFSAM
FMU-huset annenhv. torsdag kl. 18.00-20.00

UNGDOMSGRUPPA LIA
Lia bedehus, annenhv. onsdag i oddetallsuker kl. 19.00

UNGDOMSGRUPPA FEVIK
Fevik kirke fredag kl. 20.00

FMU, FJÆRE MENIGHETS UNGDOM
FMU-huset mandager kl. 18.00

FJÆRE SPEIDERGRUPPE
i Fjæreparken annenhv. tirsdag fra kl. 17.30-19.00

VOKSNE

MORGENSANG I FJÆRE KIRKE
Hver torsdag kl. 09.00

PROKOR
øving annenhver onsdag i Fevik kirke kl. 20.00-22.00

FJÆRE KAMMERKOR
har øvinger i Fjære kapell onsdag kl. 19.30

ELDRETREFF
på Vik bedehus kl. 16.00 hver fjerde tirsdag i mnd.

det skjer SNART

4-ÅRSBIBEL: Søndag 16. mars er det utdeling av 4-årsbibel i Fjære kirke kl. 11.00 eller i Fevik kirke kl. 17.00 til de som fyller 4-år i vårhålvåret. 4-års samling mandag 17. og 24. mars i Fevik kirke kl. 17.30. Du får møte dukkene Frank og Pia, høre spennende bibelfortellinger, synge litt, og det blir også en liten overraskelse til slutt.
TÅRNAGENT-HELG for alle som fyller 8 år i lørdag 22. (ca. kl. 15.00-19.00) og søndag 23. mars (kl. 10.00-12.30) i Fjære kirke. Da skal alle få agentnummer, agentbevis, være med opp i kirketårnet, og vi skal løse spennende mysterier.
PÅSEVANDRINGER med barnehagene i uke 15 i Fjære og Fevik kirke.

SJEKK FOR MER INFORMASJON PÅ
www.fjæreposten.no

Brev fra Aleppo

Salahadin-strøket i Aleppo etter flybombing. Kilde: kurdishblogger.com

For snart to år siden tilbragte jeg ti dager i deres fantastisk vakre land, og jeg kommer aldri til å glemme de dagene. Jeg var der den 17. mai, og en dag med slik glede har jeg sannelig ikke opplevd på lenge.

Om det er noe annet land jeg skulle kunne kjenne meg hjemme i, er det Norge. Takk for at dere gjorde besøket mitt til et minne jeg alltid kommer til å bære med meg i hjertet.

Det gjelder alle i vår venn,

fader Oddvar Tveitos kirke: Vi er så taknemlige for oppriktig støtte til arbeidet vårt. Vi får gaven gjennom våre venner i Det norske Bibelselskapet, som har stått bak oss på en spesiell måte helt siden 2001, da jeg nettopp var blitt ansvarlig for bibelarbeidet i Syria. Vi skulle ønske vi kunne tatt imot dere alle sammen her i byen vår, Aleppo, men vi vet at fader Oddvar har fortalt mye om vår fantastisk vakre by, og det er bedre at dere kjenner den slik den var før ødeleggelsen. Vi vil selv huske hvordan Aleppo var, og glemme hvordan den har blitt.

For en måned siden reiste jeg til Damaskus sammen med

min kollega Mano, og min kone Nazek og min sønn Elie. Det var skoleferie. Pussig nok går Elie på skole fire-fem dager i uken. Takk for at dere ber for ham. Skolen hans har blitt beskyttet flere ganger, og for to måneder siden landet en granat ti meter fra Elie, men det var en mur mellom ham og granaten. Det takker vi Gud for! Noen uker senere landet en granat rett foran Nazek, og hun ble lam i flere dager. Fortsatt har hun problemer med å komme seg opp av sengen om morgenen, men er mye bedre. Til tross for at Nazeks foreldre bor i Damaskus, hadde hun og Elie ikke vært der på over tre år. Så det det var på tide. Takk for at dere husker dem i bønn!

Jeg og Mano reiste mest for å ta imot en bibletransport fra Libanon, med tusenvis av «vanlige» arabiske bibler, og fem tusen barnebibler, som er trykket spesielt for oss i Japan, men naturligvis på arabisk. Dessuten var det et titalls kasser med andre bibler, bi-

belen aldri har talt til dem og deres familie som denne. Slikt gjør oss lykkelige!

Under besøket i Damaskus besøkte vi mange kirker, og de fleste trenger flere bibler og åndelige bøker. Det er godt å endelig være utenfor Aleppo, etter å ha levd ett år under beleiring uten mulighet til å forlate byen...

Under disse vonde dagene har vi opplevd at Jesus har vært enormt nær oss. Han er jo alltid det, men når man opplever at man ikke kan leve uten ham, blir han mer og mer tydelig. Han har virkelig beskyttet oss og gitt oss håp. Det vi har opplevd under de aller verste dagene, har Melo lagt ut på Facebook, og i ettertid har vi samlet bibelstedene og satt dem i årets bibelkalender, som vi har distribuert i 80.000 eksemplarer over hele landet.

De siste ukene har vi også trykket og distribuert mer enn hundre tusen små bøker som heter «Fortellingen om Jesus Kristus» med et bildet av apostelen Paulus, som kommer til vårt land og vår hovedstad og får møte Jesus. Ja, det er vår bønn, at vi alle får oppleve Jesus i den tunge vanskelige tiden som vi som syrisk folk nå går gjennom.

Mange hilsener fra oss alle! I Jesus,

George, Melo, Ani, Mano, Shushig, Adig, og familiene våre

George Andreas leder det syriske bibelarbeidet

TRENGER DU KIRKESKYSS?

Trenger du skyss for å komme deg til gudstjeneste, kan du ringe en av disse kontaktene:

Fjære kirke:
Beth Løhaugen, Kroken, tlf. 48277934
Kari Normann Erlandsen, Hesnes, tlf. 37041333 / 91109837
Berte Marie Reiersølmoen, Bergemoen, tlf. 37042241
Solveig Tønnesøl, Grefstad/Hausland, tlf. 37047191.
Fevik kirke:
Oddvar Svalastog, Fevik, tlf. 98658078
Norman Risholm, Fevik, tlf. 90787218

Verdier i en OL-tid...

hilsen
PRESTEN

Helge prest er ganske sportsgalen. Så nå under OL har eg det fint – prøver å få med meg det meste på TV, har tatt fram dei norske flagga og feirar medaljane saman med resten av nasjonen. Nå har det jo blitt noen nedturar au, så gledene og irritasjonen har gått hand i hand. Moro å sjå at folk som har sett seg store mål, jobbar knallhardt for det gjennom lang tid, får oppleve suksess og bli hylla.

Men det har vore vel så fint å sjå andre verdier som visar seg når dei opplever motgang og tung sorg. Samhald, støtte og omtanke når noen har det tøft – det viser seg at livet har andre, og viktigare sider. Og å kunne heie andre fram og unne dei suksess når ein sjølv mislykkast. Det er ein leik trass alt... olympisk leik.

Du er skapt i Guds bilete. Du er verdifull ut i frå den du er, ikkje ut ifrå det du gjør eller presterar. Det er viktige og grunnleggjande verdier vi trur på i kyrkja. At vi er elska av Gud uansett – i medgang og i motgang, suksess eller fiasko. Det kan vere fint å ha mål i livet. Det kan vere nyttig å arbeide konkret for å oppnå ting. Men verdien min som menneske er ikkje avhengig om eg lykkast. Og Gud bryr seg ikkje bare om den flinke og vellukka. Om vi skulle «gå på tryne» eller bomme på innertiaren, så veit vi at Gud er like glad i oss. Jesus vil reise oss opp og gå saman med oss vidare på vegen. Gi oss nye sjansar – slik vi kan lese om i evangelia – om mange menneske Jesus møtte. Dei blei «reist opp» av Jesus til eit nytt liv.

Helge prest er glad i livet – og eg takkar Gud for leiken og gleden, mangfaldet og fargane i skaparverket. Eg takkar også for at Gud er der når trådane i livsveven er mørkare og motbakkane blir tøffe. Trua på Jesus Kristus er noe som held oss oppe så vi ikkje mistar motet og håpet. Og som held kjærleiken varm imellom oss. Vi treng av og til å ha noen som «heier oss fram» og er ei støtte for oss. Våren står for døra. Vi leikar vidare, sjølv om skia etter kvart blir lagt på hylla.

Og så er det jo snart fotballsesong – med VM i Brasil...

Helsing Helge prest

PREKENTEKST

20 Jeg ber ikke bare for dem, men også for dem som gjennom deres ord kommer til tro på meg. 21 Må de alle være ett, slik du, Far, er i meg og jeg i deg. Slik skal også de være i oss, for at verden skal tro at du har sendt meg. 22 Den herligheten du har gitt meg, har jeg gitt dem, for at de skal være ett, slik vi er ett: 23 jeg i dem og du i meg, så de helt og fullt kan være ett. Da skal verden skjønne at du har sendt meg, og at du elsker dem slik du har elsket meg. 24 Far, du har gitt meg dem, og jeg vil at de skal være der jeg er, så de får se min herlighet, den du har gitt meg fordi du elsket meg før verdens grunnvoll ble lagt. 25 Rettferdige Far, verden kjenner deg ikke. Men jeg kjenner deg, og disse vet nå at du har sendt meg. 26 Jeg har gjort ditt navn kjent for dem og skal fortsatt gjøre det, for at den kjærlighet du har hatt til meg, kan være i dem og jeg selv kan være i dem.»

FASTELAVNSSØNDAG, 2. mars, fra Joh 17,20-26

Gudstjenester i Fjære kirke

- 02.03. 11:00 Gudstjeneste v/Helge Spilling
- 05.03. 19:00 Fastegudstjeneste v/Helge Spilling. Simonstad sangkor deltar.
- 09.03. 11:00 Gudstjeneste v/Helge Spilling.
- 16.03. 11:00 Familiogudstjeneste på FMU v/Vidar Øvland. Utdeling av 4 års bok. Vik søndagsskole deltar
- 23.03. 11:00 Gudstjeneste v/Helge Spilling
- 30.03. 19:00 Pasjonskonsert v/Fjære Kammerkor
- 06.04. 11:00 Gudstjeneste v/Helge Spilling.
- 13.04. 11:00 Familiogudstjeneste v/Helge Spilling. Vik Søndagsskole deltar.
- 17.04. 11:00 Gudstjeneste v/Vidar Øvland.
- 18.04. 11:00 Gudstjeneste v/Oddvar Tveito.
- 19.04. 23:00 Gudstjeneste v/Helge Spilling.
- 20.04. 11:00 Gudstjeneste v/Vidar Øvland.
- 21.04. 19:30 Påsken i ord og toner
- 22.04. 18:00 Samtalegudstjeneste v/Helge Spilling, Kjell Olav Haugen og konfirmantene.
- 23.04. 18:00 Samtalegudstjeneste v/Helge Spilling, Kjell Olav Haugen og konfirmantene.
- 26.04. 11:00 Konfirmasjonsgudstjeneste v/ Helge Spilling og Kjell Olav Haugen.
- 13:00 Konfirmasjonsgudstjeneste v/ Helge Spilling og Kjell Olav Haugen.
- 27.04. 11:00 Konfirmasjonsgudstjeneste v/ Helge Spilling og Kjell Olav Haugen.

Gudstjenester i Fevik kirke

- 02.03. 11:00 Gudstjeneste v/Vidar Øvland. Søndagsskolen med på gudstjenesten
- 16.03. 17:00 Familiogudstjeneste v/Vidar Øvland. Utdeling av 4 års bok
- 23.03. 11:00 Gudstjeneste v/Oddvar Tveito. Søndagsskole
- 06.04. 11:00 Gudstjeneste v/Oddvar Tveito. Søndagsskole
- 17.04. 17:00 Gudstjeneste v/Oddvar Tveito
- 20.04. 11:00 Gudstjeneste v/Oddvar Tveito. Hasseltangen kl. 06.00
- 25.04. 20:30 Ung messe v/Vidar Øvland.
- 27.04. 11:00 Gudstjeneste v/Oddvar Tveito. Søndagsskole

BLI FADDER!

Bregnevn. 10, Fevik
konto 2801.02.58148

Topland Begravelsesbyrå

Arne Topland, tel. 37 04 06 76

Vi ønsker
Fjære menighet
lykke til i arbeidet

www.toplandbegravelsesbyraa.no

Aut. Rørleggerfirma

Rørlegger Liene AS

Fevikveien 34
4870 Fevik

Telefon: 37 25 81 90
Faks: 37 25 81 91

E-post:
post@liene-vvs.no

Åpningstider:

Mandag – fredag:
07.30-15.30

Torsdag: 07.30-17.00

Lørdag: stengt

Velge å sette beina i salaten

FOR Å BIDRA TIL EN
BEDRE HVERDAG FOR NOEN

Nicol i Betlehem ber: Fortell hvordan vi har det

Konflikten mellom Israel og Palestina, og den oppsplitting som finnes innbyrdes i de to nasjonene, er en hard nøtt for fredsbyggerne. Det viser de mange mislykkede forsøkene på å finne en fredelig løsning i Israel. Også utenfor regionen er det harde fronter for og mot, og lett å pådra seg noens vrede. Mange som bor i området er luta lei alle for- og mot-forståelse på herfra og derfra. Men noen ber innstendig om solidaritet og medlevelse. Det tok Arve og Terje konsekvensen av, og dro til Palestina.

Husødeleggelse i Beit Hanina og den ødelagte leikeplassen i Silwan.

Til høyre: Muren gir store flater å boltre seg på for gatekunstnere å male ut budskapet sitt.

f Peer Rødal Haugen
tekst

Hverken israelere eller palestinerer taler med en stemme, og meningene om hva som er den beste løsningen, i den grad det er mulig å få til en ordning alle kan akseptere, er mange. Det har de til felles med alle verdens «forståelse på», som heller ikke er enige. Mange utenfor regionen har prøvd å mekle i konflikten, uten å lykkes noe videre. Nå gjør USA, ved utenriksminister John Kerry, «et siste forsøk»... Måtte det lykkes.

– Ben Gurion sa det slik: Jeg er kommunist, så jeg tror ikke på Gud, men jeg er jo realist, så jeg tror på under», forteller Terje.

– Jeg hørte også det, at det eneste realistiske i Midt-Østen i dag er å tro på under! forteller Arve.

Også her hjemme i «kosekroken» er meningene mange og delte om hva som er rett, ja, det eneste rette, hva som vil være best, og hva som kan være mulig. Fra den blinde og ensidige støtten til alt Israel foretar seg, til en tilsvarende dyp grøft på motsatt side – en ensidig pro Palestina-holdning mot Israel. Ganske sikkert ligger nøkkelen til varig fred et sted i mellom disse dype grøftene på hver side. Det er ikke bare land, makt og ressurser det strides om. Også kulturelle og religiøse syn står steilt mot hverandre, i den grad en klarer å holde disse fra hverandre, i det som til sist blir politikk på høyt plan.

Men på lavere plan handler det om mennesker, om enkelt-sjebner og forholdet mellom mennesker og grupper. Om naboforhold. Om hvordan en kan løse hverdagsutfordringer

sammen, eller gjøre tilværelsen marerittaktig for hverandre. Om glødende hat og stor-fervilje.

EAPPI

Det var på dette planet Arve Konnestad og Terje Sandkjær engasjerte seg da de på ulikt tidspunkt meldte seg til tjeneste for EAPPI (The Ecumenical Accompaniment Programme in Palestine, Det Økumeniske Ledsagerprogrammet i Palestina og Israel, etablert i 2002 av Kirkens Verdensråd). Her i Norge vendte man seg da til Kirkens Nødhjelp, som ble den norske sendeorganisasjonen. Men de aller fleste kirkesamfunn i Norge står bak og støtter programmet.

Terje var ute fra september til desember 2012. Arve har nettopp kommet hjem. Han var der fra august til november 2013. Oppgaven består i å være tilstede blant, og være medmenneske for palestinerne som bor i de okkuperte områdene. Slikt gjør man ikke «ustraffet». En skal ikke ytre seg mye skjært om Israels eller israelske soldater og settleres oppførsel, for man stemples som «antisemitist».

Arve Konnestad hadde en samling i Fevik kirke for nylig, hvor han rapporterte fra sitt opphold på Vestbredden, og han innledet med å si at, uansett hvordan man ordlegger seg om denne konflikten, så trækker en på noens tær. Ja men. I den påfølgende spørserunden, gikk det en kule varmt for noen, og viste med all mulig tydelighet hvor lite som skal, og hvor betent denne debatten er.

– Hva er EAPPI sin målsetting med ledsagerprogrammet?

– Oppgaven vår er ved vårt

blotte nærvær, kledd i våre gjenkjennelige vester, å virke konfliktdempende og dermed også gi befolkningen en viss beskyttelse mot voldelige soldater og settlere. I tillegg til å observere, skal vi også gjøre tellinger ved grensesjekk-punkt, fotografere og rapportere til vårt kontor i Jerusalem. Vi fulgte også barn til skolen, for å beskytte barna mot trakasering, og vi kunne hjelpe til på skolene, for eksempel med engelskundervisning, forteller de to.

– Men jeg prøver å snu på det, og si at om du prøver å utrette noe positivt i folks hverdag, så driver du politikk.

– Og dessverre er det da sånn, at hjelper du palestinerne, så har du valgt side. Sånn fungerer det her hjemme, beklager Terje.

– Har du dermed også valgt politisk ståsted for Palestina og mot Israel?

– Jeg mener nei, sier han.

– Jeg reiste ut som Israels-venn, men det er jo besynderlig å bare ha en venn her i verden! Jeg mener fortsatt at Israel må ha sitt eget land. Men akkurat hvor grensene skal gå, er enda en uløst floke. Det finnes ikke noen bibelsk bekræftelse av nasjonalstaten Israel, eller hvor grensene for et slikt land i dag

– Går det an å skille politikk fra alt det andre?

– Nei, mener Terje.

– Det er ikke mulig å snakke om Midt-Østen uten å snakke

skal gå. Det må finne sin løsning gjennom forhandlinger og avtaler. Det store himmelhøye målet er å få slutt på okkupasjonen. Men EAPPI drar dette ned på et mellommenneskelig plan som jeg likte godt; hvor jeg kunne være Terje og Hassan være Hassan, og vi kunne sitte ned og snakke sammen, og drikke te.

– Ledsagerprogrammet er både for Israel og Palestina, men det er ikke pro Israel og ikke pro Palestina, men pro menneskerettigheter, bygget på likeverd, understreker Arve.

– Den kristne kirka i Jerusalem sin ambisjon, da den vendte seg til Kirkens Verdensråd og ba om hjelp, var å vise medmenneskelighet, uansett, å gjøre noe som kunne dempe konflikten, forteller

Terje.

– Hva slag eksempler på trakasering fra settlere eller soldater opplevdere dere?

– Jeg var i Yanun (Josvas sted) litt øst for Nablus. Der bor 77 mennesker i en liten landsby. En dag kom det tre tungt bevæpnede settlere med ei diger bikkje ned. De lagde masse støy og bråk så folk kom ut. Så kledde den ene av seg og badet i brønnen deres, sammen med bikkja.

I Silwan hadde vi vært med å åpne en leikplass for ungene, med masse fest og stas. To måneder seinere, en morgen, kom det beskjed; «nå river de leikeplassen». Da vi kom fram så hadde de vært der med digre maskiner og jevne hele leikeplassen med jorda. Det er maktogrep som er helt for-

ferdelig.

– Og samtidig så fikk jeg høre på Qalandia sjekkpunkt: «Når dere er her, gjør de det lett for oss, når dere ikke er her, er det et helvete.» Hvor tragiske det enn er så er det like vel fantastisk å høre hvordan tilstedeværelsen virker, forteller Arve.

Okkupert eller ikke

I EAPPIs egenpresentasjon står det også at de vil arbeide for å få slutt på den israelske okkupasjonen av palestinsk land. Her hjemme er det nok av dem som ikke vil akseptere at Israel har okkupert palestinsk land.

– Okkupasjon er ett av et knippe ord som jeg er litt forsiktig med å bruke, og slenger det i alle fall ikke inn i samtalen

Eldgamle oliventrær gir viktig inntekt. Arve ved resultatet av settleres brutale ødeleggelser. T.h.: Følge barn til skolen for å hindre at de blir trakasert. Under: Arve sammen med palestinske gjeterne og to israelske fredsaktivister.

Idealisten Ibrahim driver fredscenteret sitt på Oljeberget. Han er idømt en millionbot om han ikke river utvidelsen av senteret.

Skolebesøk ble nytt til å gi engelskundervisning.

sånn med det samme, og problematiserer gjerne hva jeg legger i det, sier Arve.

– Jeg bruker det titt og ofte, og ser det som mitt lille såkorn, sier Terje.

– Men det er jo en okkupasjon, sier Arve.

– Hele verdenssamfunnet, med FN, Genevkonvensjonen, Røde Kors, de aller fleste lands regjeringer, ja, endatil Israels egen høyesterett, kaller det for en okkupasjon, poengterer han.

Israelsk høyesteretts holdning, og også store deler av israelsk presse, har imponert de to litt, for å holde på sin frie stilling.

– Jeg har en god palestinsk venn. Han har ikke mye godt å si om Israel, men han er ikke spesielt negativ til israelsk rettsvesen og israelsk presse, forteller Arve.

Lyspunkt vs sjekkpunkt

– Når en ønsker å reise ut med en slik oppgave til et konfliktfylt område — og har som mål å være medmenneske først og fremst — må en ikke da være forberedt på å krysse noen grenser og trække på noens ømtåelige tær, heve seg over noen debatter og evt. be om unskyldning, og trække videre og prøve å manøvrere seg fram i et vanskelig «landskap»?

– Jo, mener Terje, og minnes Roni Keller fra Sderot, rett

nordøst for Gaza, et av stedene som har vært mål for raketter fra Gaza. Roni er kibbutzleder, og ukentlig henter hun pasienter ved Gaza sjekkpunkt og frakter dem til hospital i Israel. Da Gazakrigen raste som verst, i 2008-09, var det stort behov for behandling av hardt skadde. Det var ulovlig å kjøre bil i «ingenmannsland» (125 m bred grensesone), så de krysset over og hentet skadde med trillebår og fraktet dem tilbake til sykehus på israelsk side. Hvorfor det? «Vi trenger å vise nestekjærlighet, vise det i praksis» svarte Roni, som forøvrig var lura lei forståeggpåere utenfra. «De ødelegger mer enn de bygger», mente hun.

– Jeg har en liknende historie fra et møte ved Qalandia sjekkpunkt. Der sto Hannah, pensjonist og glødende sionist. Men hun representerte en fredsorganisasjon som spesielt fokuserte på sjekkpunktene. Sionist aldri så mye, så sa hun: «Jeg vil kunne se meg selv i speilet om kvelden. Alle mennesker er likeverdige, og jeg finner meg ikke i at min egen regjering trakaserer min naboer.» Så når vekten lente seg tilbake og lot kø være kø, skrek hun til ham for å få ham til å gjøre jobben sin. Disse mange små og større fredsorganisasjonene velger å være motstemmer inne i Israel i denne konflikten.

«Bare vi kunne få fred...» En annen stemme var sjåføren som de leide i mange sammenhenger i Jerusalem.

«Om vi bare kunne få fred», sukket han. «Det er det samme for meg hvem som styrer, bare vi kan leve som vanlige folk, gå hjem og på butikken, besøke venner og gå på jobb som vanlige folk, og ikke leve her som i et fengsel.»

– Det er mange som tenker som ham — på begge sider. Det gir håp, smiler Terje.

– Faktisk den store hop, tror jeg tenker som ham, og det gir håp, samstemmer Arve, som har fått det samme inntrykket. Men de tenker «samme hva – for Israel kommer til å styre like vel, uansett løsning». Palestina vil ikke kunne bli en normal stat med egen hær osv. Mange sa til meg, at hvis disse forhandlingene om en to stats-løsning kollapse, som de trodde den ville komme til å gjøre, så endrer de taktikk, og går for en stat. «Da har vi bare ett krav, og det er fulle demokratiske retter», sier de. Men med Gaza inkludert, vil jødene sansynligvis være i mindre-tall om få år. Så der har de en solid nøtt å knekke... Velger en å la Gaza være Gaza, som noen ekstremister foreslår, vil jødene kunne være i flertall i enda hundre år til, forteller Arve.

– Jeg må fortelle fra et møte i Betlehem, sier Terje.

– Vi bodde hos Nicol, en kristen palestinsk bror. Han sa til meg: «Terje, vil du love meg en ting? Jeg vet det er ikke så mye du kan utrette her, men hvis du vil love meg å fortelle hvordan vi har det, så vil jeg

bli glad.» Betlehem er gjerdet inne av de høyeste delene av muren. Må du gjennom byen, så kan du det, ved å stå i kø noen timer, hvis du har arbeidstillatelse eller om du må på hospital. Besøk godtas ikke som grunn. For Nicol, som har familien og alle sine venner i Jerusalem, 15 km unna, så betyr det at han får treffe dem annethvert eller tredjehvert år. «Vi prøver å utvikle en jobb og et næringsliv, men lever som i et fengsel...» sier Nicol. Og spør: «Hvor er våre kristne brødre og søstre for eksempel i Norge?» «Jeg vet ikke riktig,» måtte jeg svare ham. «Men fortell hvordan vi har det», sa han, og nå har jeg gjort det igjen..., avslutter Terje.

Det må være lov å undres...

Ja, så har de to fortalt oss historiene. Er det ikke litt pussig, tenker jeg, at store grupper kristne her i vesten, inkludert USA, er ekstremt opptatt av å støtte Israel, fordi en ser fram mot den dagen da jødene skal ta imot Kristus som Messias, men overser at det er palestinske brødre og søstre i de okkuperte områdene som trenger hjelp og støtte? Er de mindre verd? Ingen er det!

Kan en fortsatt definere en nasjon i dette området, som har en Gud-gitt rett på et spesielt landområde med helt spesielle grenser? Må vi ikke som kristne heve oss over «kunstige skiller» som streker

på et kart, etnisitet og bosted, og se at Guds folk i dag er de som er Jesus-etterfølgere? Går det ikke an å ha «to tanker» i hodet samtidig, som det heter, å både gi støtte til et fredsengasjement som går ut på å definere et land hvor jødene kan leve trygt innenfor sine egne grenser, respektere alle menneskers likeverd, og at palestinerne også har rett til og behov for de samme trygge og gode rammene rund seg — enten innenfor en egen palestinsk sta, eller i samkvem med jøder innenfor en og samme

stat. At nestekjærlighet er noe som gjelder overfor alle mennesker, og at Guds folk krysset alle slike grenser, fordi de ene og alene kan defineres ved sin tro på Kristus.

Selvsagt må aller parter i denne konflikten være villige til å gi noe, for å få til en frelde og rettferdige løsning. Og trorlig må den som har mest, gi mest. Det burde alle skjøne. Eller...? Og hvem får siste ord? Det gjennstår å se...

EAPPI
– The Ecumenical Accompaniment Programme in Palestine and Israel (Det økumeniske ledsagerprogrammet i Palestina og Israel) støtter palestineres og israeleres ikke-voldelige tiltak og offentlige forsvar for rettferdig fred i Det hellige land, respekt for menneskerettighetene og få slutt på Israels okkupasjon av palestinsk land. EAPPI er et program fra Kirkenes Verdensråd, etablert i 2002, etter at kirkelederne i Jerusalem etterlyste et beskyttende internasjonalt nærvær i de palestinske områdene.

Økumeniske «ledsagere» fra hele verden kommer og tilbringer tre måneder i Israel og Palestina for å oppleve hvilken virkning okkupasjonen har på menneskers liv. Kledd i sine tydelig gjenkjennelige vester tilbyr «ledsagere» en beskyttende nærvær til de samfunnene som er hardest rammet av voldsutøvelsen fra israelske nybyggere og soldater. «Ledsagere» overvåker og rapporterer brudd på menneskerettene, samler inn data for andre organisasjoner, og støtter til palestinerne og israelere som arbeider for fred. EAPPI arbeider tett med israelske freds- og menneskerettighetsorganisasjoner som arbeider for å få en slutt på okkupasjonen.

Arbeidet går lenger enn til observasjonene i felten. Når de kommer hjem har ledsagere med seg historier og gir forelesninger, skriver for media og driver politisk lobbyvirksomhet for å skaffe støtte for en rettferdig fred i Midt-Østen. (Fra EAPPIS egenpresentasjon).

GÅ TIL POTTEMAKERENS HUS...

En historie om formaning, ulydighet, og på'an igjen. Om kjærlighet og omsorg, om tukt og katastrofe. Det er historien om Gud og Israel. Som oppdragelsen av en ulydig unge. Pågår denne oppdragelsen enda? Om ikke for å få fasistsvaret, så i alle fall for å snakke om det, dro jeg til pottemakerens hus. Til en «lærd» pottemaker.

Peer Rødal Haugen
tekst & foto

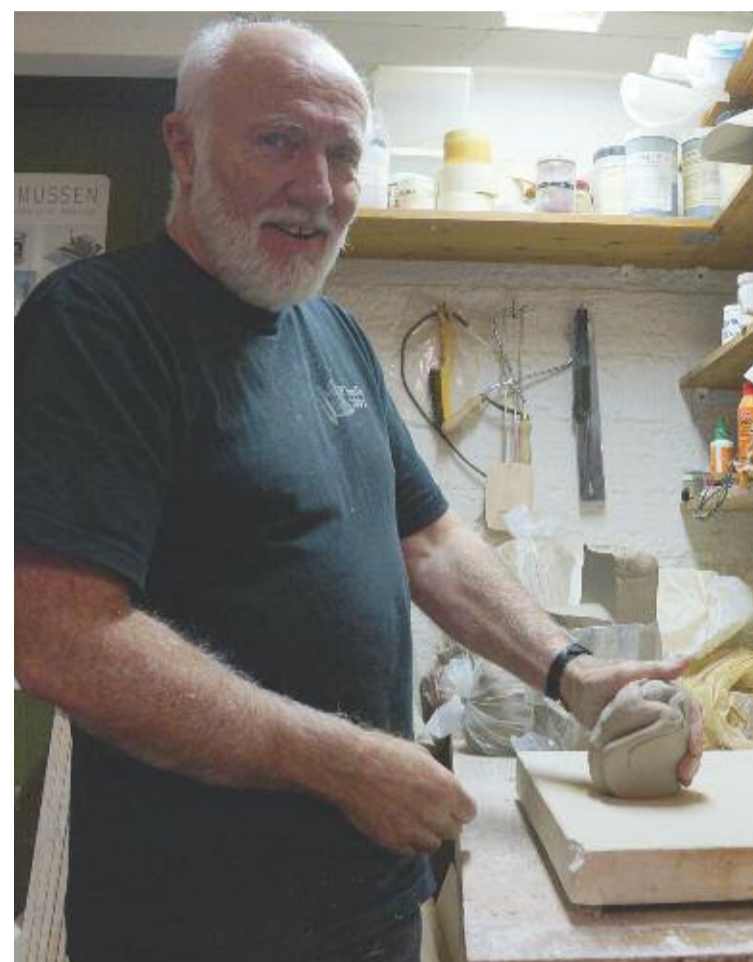
Israel og jødene har hatt det stritt opp gjennom historien. Og vi vet så mye om det, fordi historien deres er så vel dokumentert, både i Bibelen og andre skrifter. Historien som Bibelen forteller er om et folk som til stadighet får formaninger og rettleiding fra Gud, men som ikke bryr seg, og gjør som de selv vil. En av mange tekster om dette er Jer. 18,1 —

den godt kjente teksten om pottemakeren. Profeten får beskjed om å gå ned til pottemakeren. Der ser Jeremia hvordan pottemakeren slår sammen leiremetten når han er misfornøyd med det holder på å forme. Så lager han det om igjen.

Så jeg tenkte jeg fikk prate med en pottemaker og høre hva han tenker om Gud som pottemaker, og hvordan det er å bli formet i pottemakerens hånd.

Belest pottemaker

Asbjørn Pettersen har vært pottemaker siden 1995, og lese-lysten og vitebegjærlig som han er, er han bevandret både i Bibelen, i den keramiske faglitteraturen og kjemien, i filosofi, litteratur og debatt omkring sionisme og antisemitisme. Derfor — det som skulle være et enkelt spørsmål omkring om Gud og leire, ble en leksjon med innslag av Kjerkegaard, Martin Buber, referanser til Herbert Pundik

(mangeårig politisk redaktør i Politiken) og andre «bekjentskaper» fra historien og litteraturen.

Om Gud og straff

Men for å begynne i alle fall, der jeg tenkte, så er Asbjørn overbevist om at Jeremia ikke skriver om dagens Israel spesielt, og at dette ikke er en spesiell plan Gud fortsatt har liggende. Men det gjaldt absolutt Israel på den tiden — Judas konger, hele Judea og alle som bor i Jerusalem. For de er navngitt. Gud formaner dem om å holde sabbaten hellig, men de bryr seg ikke, vender ikke øret til, gjorde nakken stiv, adlød ikke og tok ikke imot formaning. Gud sier de må vende om fra sin onde vei, og gjøre veien og gjerningene sine gode. Men neida: «Det nytter ikke. Vi vil følge våre egne planer, hver av oss vil gjøre etter sitt onde og egenrådige hjerte.» Lyder helt sikkert kjent for både den ene og den andre — også for «Guds folk». Så forteller Bibelen at det igjen og igjen gikk som Gud hadde sagt. Folket var ulydige og det fikk katastrofale følger for dem. Så bøyde de seg, gjorde opp sin sak, og Gud

gav dem en ny sjanse. Til neste gang de trossa ham. Det er også en syklus noen og enhver kan kjenne igjen....

– Da Martin Buber, jødisk filosof, så hva jødene gjorde mot palestinerne i Palestina etter 1948, mente han at det kom de til å bli straffet for. Forøvrig har ingen regimer overled, som har undertrykket andre. Alle har møtt veggen. Derfor er det grunn til å frykte at jødene går mot sin egen undergang om de fortsetter som de gjør nå, tenker Asbjørn.

– Palestina produserer mye jordbruksprodukter og selger til Europa. En trailer full av tomater som alt var solgt, ble holdt igjen på kaia at de råtnet. Og de vet meget vel hva de gjør. Den trakaserende holdningen må det bli slutt på, sier han.

– Jeg mener jo generelt at en skal være uhyre varsom med å tenke i de baner, at Gud straffer, og at motgang, lidelse og slikt er straff fra Gud. Som regel er det menneskekapt og har en logisk følge. Men noe er helt meningsløst og ikke menneskekapt. Da må en ikke si at «det var en mening med det», understreker Asbjørn.

Det blir helt feil å stemple noen som antisemit så snart en ytrer et negativt ord om ett eller annet jødene gjør, eller kritiserer staten Israel.

Men det var det med leira... og å bli formet...

Men Asbjørn forklarer et et annet poeng som ligger litt skjult i pottemakersteksten, som den gode Jeremia kanskje ikke fikk se i pottemakerens verksted. Det er at når noe går i stykker, ja, endatil ting som har vært brent og kanskje til og med vært i bruk, så knuser pottemakeren det fullstendig og blander det inn i ny leire. Og den leiren blir enda sterkere enn den som ikke har restene av det knuste i seg, forklarer han.

Det er et poeng som er egnet å gruble litt over. Om det er tilfelle med jødene...

– Den som klarer å ta med seg smerten ved det som gikk i stykker, kan komme gjennom og bli sterkere enn før. Da kan det hendet, når en kan se livet litt i perspektiv, at en ser at en kom styrket ut av det vonde. Det gjelder jo generelt for mennesker som har vært gjennom noen tungt og svært... Det å lutres på en måte, kan ha en positiv effekt, uten at en dermed ser på det som noe Gud sender, som en straffedom... I det hele tatt det med å få et perspektiv på livet... Vi lever ikke for å gå i døden lykkelige. Vi lever for å ha en positiv påvirkning på omgivelsene, ved å ta i bruk livet, oppsummerer han.

– Når en ser på jødene, så har de fostret mange sterke mennesker, og mange svært dyktige mennesker. Det er ikke tilfeldig at det finnes mange jødiske nobelprisvinnere. Det groteske de har opplevd, av hat og forfølgelse opp igjennom historien, har vært med å forme dem som folk, og satt dype spor i kulturen deres, understreker han.

Asbjørn forteller at filosofen Buber så veldig opp til sin bestemor. Hun innprentet ham at han måtte lære seg minst 3-4 språk flytende, slik at han kunne snakke med alle på deres eget språk. Buber lærte seg 6-7 ulike språk. Det ligger i kulturen deres å være nøye med rutiner og detaljer. Det kom av at de stadig måtte være på vakt mot omgivelsene. De

kunne ikke regne med å ta ting som de kom. De har måttet planlegge alt pga grunn av de kristne som forfulgte dem. Derfor er de blitt ekstremt dyktige på mange ting. Jeg har stor respekt for det jødiske kultur har bidratt med, slår han fast.

– Men når det er sagt, blir det helt feil at en blir stemplet som antisemittisk så snart en ytrer et negativt ord om ett eller annet jødene gjør, eller kritiserer staten Israel. Jeg går ikke i diskusjon med folk som har slike holdninger, sier han.

– Jeg vil på ingen måte ha vekk staten Israel. Det er overhodet ikke det dreier seg om. Feilen er at det ikke ble opprettet en palestinsk stat samtidig med den jødiske. Det skulle vært gjort med det samme, så hadde vi ikke vært der vi er idag.

Han forteller om en god jødisk venn han har i Danmark, som stadig vekk har noen spark til sine egne, for eksempel de ortodokse jødene. Da staten ble opprettet var de ca 400-500. De skulle slippe å arbeide for å studere skriftene. Vennens karakteristikk av dem er at «disse arbeidssky mennene ble ortodokse da de flyttet til Israel for å slippe å arbeide.» Idag er de 70.000. Han sleiver nok litt, en noe er det nok i det, sier Asbjørn.

Min venn pottemakeren er på ingen måte arbeidssky, og holder det fortsatt gående om han er pensjonist aldri så mye. Jeg overlater ham til sitt arbeid – jeg har forstyrret ham lenge nok...

GRAVMONUMENTER
Topp kvalitet til rimelig pris - Kort leveringstid

10 ÅRS GRATIS OPPRETNING AV NYE STEIN

Spesialister på omsliping, navntilførsel samt restaurering.

RING OSS! Vi gir råd og veiledning i alle spørsmål ang. gravstedet - Be om å få tilsendt vår katalog.

FEVIK STEININDUSTRI A/S

Tlf. 37 04 72 31 - Fax. 37 04 71 48
Besøksadresse: Moy - mellom Fevik og Grimstad
Åpningstider: Man - fre kl. 07.00 - 16.00
Kvelds- og lørdagsåpent etter avtale

«Bjørklund har tradisjoner i stein»

Conradi Begravelsesbyrå

FEVIK - FJÆRE - GRIMSTAD

Innehavere
Tonje Margrete og
Trond Magne Teistedal

Vi besørger alle byråtenester
Tlf. 37 04 65 95
Hele døgnet

NARF
Norges Autoriserte Regnskapsfaglige Forening

Haglund Regnskap as
AUTORISERT REGNKAPSFØRERSELSKAP

Sømsveien 5 • 4870 Fevik
Regnskap – Bedriftsrådgivning
Tlf. 37 25 61 00
www.haglund.no
Medlem NARF

«Samhold gir styrke» ... eller?

Vi lever i teknologiens tidsalder. Det er snart ikke den ting vi ikke kan få på nettet via pc, nettbrett eller mobil. Vi kan se direkte fra snart alle slags arrangementer på tv eller direkte sendt på internett. Og vi som kirke kommer etter, kanskje litt motvillig, men det presser seg frem. Gudstjenesten en søndag formiddag vil snart bli et direkte sendt arrangement som kan tas inn via pc og mobil. Med andre ord, vi som skal delta i kirka blir skuespillere eller programledere og menigheten blir publikum eller statister. Vil vi det?

Og når alle kan sitte hjemme å se, hvem er det da som kommer for å fylle kirkebenkene? Og dersom det skulle bli slik at ingen kommer for alle kan se det hjemme. Vil vi da «spille inn» gudstjenesten

på forhånd, slik at vi har med oss publikum og kan sende det i opptak på søndag kl 11? Jeg tror ikke det blir slik og håper jeg i min levetid ikke vil oppleve det heller. Men man kan jo aldri vite. Det var jo utenkelig at vi skulle se tv direkte på en håndholdt telefon mitt ute i ingenmannsland den gangen jeg gikk på barne-skolen.

Men hvordan tenker vi som menighet på dette med gudstjeneste og nærhet til hvert enkelt menighetsmedlem? Ja, det er og blir den største utfordringen fremover.

Vi kan velge og ikke gjøre noe som helst – det kalles ofte å rygge inn i fremtiden eller «de som alltid vil ha det slik det har vært før»-syndromet. Den andre ytterkanten er de som skal ha siste skrik, de som går fremover med sjumils-

støvler og ikke tenker over om de har resten av gjengen med seg - de ligger gjerne så langt foran i tid at ingen vet hva de snakker om – også kjent som utålmodighetssyndromet. Og her, som i så mange andre saker, så er det den gylne mid-delvei som passer best for en forsiktig fremgang.

Selvsagt skal vi ha fremgang i kjerka også, men hva er fremgang? Er det flere på gudstjenesten, flere frelste i menigheten, større andel unge som velger å konfirmere seg i kjerka, flere døpte eller mer givertjeneste. Svaret på dette har ingen fasit med to streker under. Men min holdning til dette er at dersom vi kan skape en gudstjeneste som gir rom for forskjellige innslag, rom for stillhet, rom for generasjoner, rom for forskjellige musikkstiler, rom for følelser – rett

vil gi økt oppslutning hver gang.

Det viktigste tenker jeg er at det som vi deler i kjerka – er noe vi gjør sammen. Det blir viktig fremover at vi viser samhold og at vi kan finne en form der det er lett å komme utenifra og litt fremmed, men likevel føle seg tatt godt imot og kjenne at man blir inkludert. Jeg håper vi ikke kommer dit hen at gudstjenesten blir et show der klokkeren blir programleder og liturgen blir dagens store gjest og at menigheten blir publikum som klapper når de får beskjed om det. «Samhold gir styrke» heter det – jeg skal i alle fall gjøre mitt til at det skal være godt å komme i kjerka!

LEKPRESTENS
små funderinger

Vidar Øvland

det skjer om ei stund...

Olavskilden marsj/løp

går av stabelen 21.06 med start fra kl. 10-13. Også i år er fokus å redde flest mulig nepalske jenter og kvinner fra sexslaveri. For litt under kr. 250,- pr. mnd. er det nå mulig å bli fadder for en nepalsk jente som er i høyrisikozonen for å bli solgt som sex-slave til den indiske sexindustrien, gjennom organisasjonen Love Nepal som de siste årene har hjulpet over 600 jenter og gitt dem kost, losji og begynnende utdanning. Vi håper at flest mulig har anledning til å bli med på arrangementet 21. juni, og/eller bidra med en gave til dette svært viktige arbeidet, som kan settes direkte inn på kontoen til HimalPartner (kontonr. 3000 15 47107) og merkes med "Kvinner i risikozonen". For å bli fadder gjennom organisasjonen Love Nepal, kontakt Børre Olsen på walkbo@hotmail.com eller tlf. 91125826. Mer info på lovenepal.se eller himalpartner.no.

Olavskilden
marsj/løp

**Du gjør det du kan
– vi gjør det vi kan!**

**FEVIK
REGNSKAP & ØKONOMI**

Avdeling av Multi Regnskap AS
Sømsveien 5, 4870 Fevik - tlf. 37 04 00 06
www.fevikregnskap.no

ARKITEKTKONTORET

**Sverre
Halvorsen AS**

KIRKEGATEN 1 B, 4878 GRIMSTAD
Tel: 37251075 mob. 90174633 www.sverrehalvorsen.no

- ARKITEKTJENESTER
- REGULERINGS- OG BEBYGGELSESPLANARBEID
- BYPLANLEGGING

EURONICS Tlf. 37 25 87 77 Bergemoen

**LIKE BILLIG,
men mye hyggeligere!**

Frøde Jan

Europas største el-kjede

**The
J.J. Ugland
Companjes**

støtter lokalt ungdomsarbeid
www.jjuc.no

**STØTT
Swazihjelpen**

konto 2801.13.70103

Jan Erik Larsen
i Fevik kirke, 23. mars kl. 19.00

Glimt fra et spennende liv

det skjer **SNART**

Jan Erik Larsen fikk en spesiell tilknytning til Fevik gjennom vennskapet med Odd Bjørn Jørgensen og familien hans, i forbindelse med Autofil-programmene. Her fra bua til Odd Bjørn

Samarbeid om nyttårsgalla

Engasjerte ledere, samarbeid, idémyldring, kaffi, latter og glede er noen av ingrediensene i en vel gjennomført nyttårsfeiring.

I høst kom Spiren og FMU sammen igjen, for å planlegge et felles nyttårsarrangement. Ønske om å bli større enn året tidligere, var bakgrunnen, da også F13 i Norkriken og One80 i Betania ble med i samarbeidet.

En komité på 9 stk kom sammen for å utveksle ideer til hvordan lage et rusfritt og kristent nyttårsarrangement for ungdom i Grimstad. En god del kopper kaffi senere ble «Nyttårsgalla 2013/14» opprettet.

Visjonen var klar. Dette skulle bli en fantastisk feiring av det nye året, der hovedfokus skulle være en gjennomført

stilig kveld, men selvsagt med Jesus i sentrum.

Og det ble det! Mange planleggingsmøter senere kom selve dagen vi hadde ventet på. Med et oppmøte på 140 spendte ungdommer var det virkelig klart for å smelle året i gang. Arild Madshaven og Kjetil Haglund hadde fått det store ansvaret med å lede oss gjennom kvelden. Med mye humor og sjarmerende smil fikk de lett på stemningen. Mat fra bibelskolen stod på menyen, og gled rett ned i magene våre. Kristian Bø stod for den åndelige føden, i form av en sjøl-mekka film og an-dakt. Per Kristian Borge ledet lovsangen sammen med sitt

talenfulle band. Dessertbordet bugnet av de lekreste kaker i alle former og smaker. Underholdningen var på topp med sang, quiz og leker. Og tilslutt fikk vi også skutt opp noen raketter.

Kvelden ble vel gjennomført og gitt terningkast seks. Komiteen er så godt fornøyd at det er bare å holde av datoen, for dette blir tradisjon.

Tilslutt ønsker vi å takke ALLE som bidro enten økonomisk, baking av kake, oppvask, transport, eller rydding osv. Uten dere hadde vi ikke klart å gjennomføre arrangementet. TAKK!

Kristine Henningsen
Leder i FMU

VI KAN BIL!

- SERVICE/REP - ALLE MERKER
- EU-KONTROLL
- BILGLASS, REP/BYTTJE
- LAKK/KAROSSERI
- SKADETAKSERING
- FALCK BILREDNING (24 T)
- ORG. OPEL-SAAB VERKSTED

**JP &
Thygesen AS**

LILLESANDSVN, 29, 4877 GRIMSTAD
TLF 37 25 29 30 www.jpthygesen.no

MARK ASTRUP
JENS PETER FOSSELI
CHRISTIAN THERKILSEN

KRUSE SMITH

**VI
GJØR
BYGG
FINE**

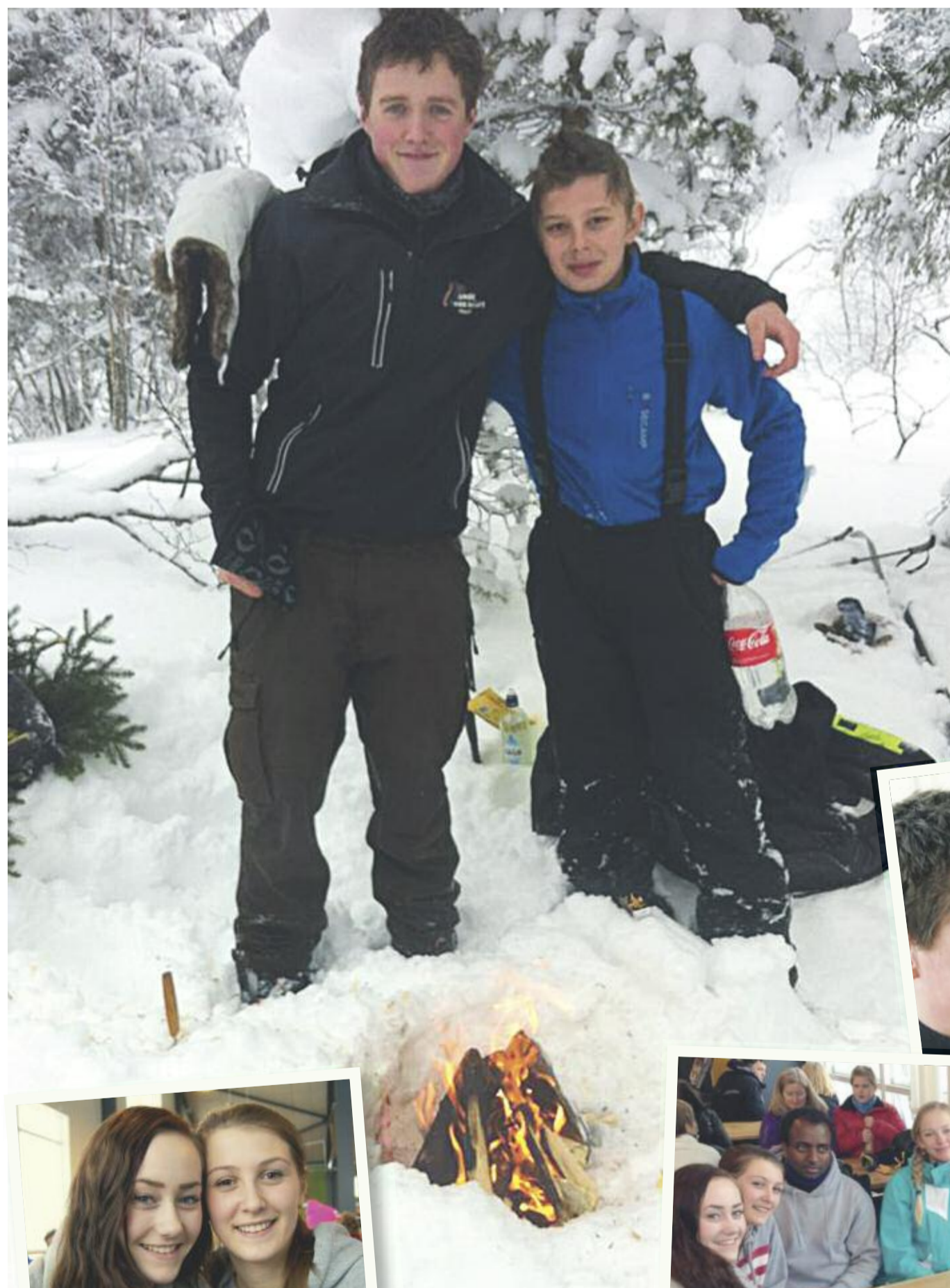
**KRUSE SMITH
Eiendom**

Fra idé til virkelighet

Eiendomsutvikling • Bolig • Næringsbygg

«Jeg snører min sekk – jeg spenner mine **ski**»

Etter ett stort snøfall måtte FMU i år snu rundt på planene om den årlige turen til Vrådal. Men ungdommen var som alltid klare for nye opplevelser

Hele 60 møtte opp fredag 24. januar pakket og klar for en fullstappa helg med moro i bakkene på Gautefall!

Fredags kveld ankom vi leirstedet Fjelltun, og der ble deilig tomatsuppe etterfulgt av andakt i den fine peisstua. I tillegg ble det hyggelig Nikodemus kro, hvor flere tok en tur innom for en god prat og noe godt å sette tennene i. Ellers ble selvsagt mange timer i bakkene på Gautefall i løpet av helgen! Grilling av pølser i bakken falt i god smak hos mange slitne skikjørere. Flere tok på seg langrennsskia og tok en Marit Bjørgen ute i løypa.

Og som det alltid, var Jesus i sentrum. Helge-prest var med på turen, og lørdagskvelden var det nattverd, i tillegg til andakt og mye flott lovsang.

Søndagskveld var det en støl, men fornøyd gjeng som kom tilbake til Fjære – men allerede daklar for neste tur...!

Til sommeren vender vi buss-nesa mot Belgia for en hel uke full av sprell og moro! FMU håper på å se akkurat DEG på denne fantastiske og givende turen, og det ingen terskel man må over for å være med.

*Edina
Juniorleder på FMU*

